RODIČE A DĚTI.

Napsal Karel V. Rais.

V TICHÉ CHALUPĚ.

Pokračování.

II.

Když se Pavla s panímámou ráno ještě za šera na síni potkala, zvala ji do světnice: "Už to mám trochu v pořádku, přivstala jsem si."

"I vždyť já to všecko ještě kolikrát uvidím, to mi neuteče," smála se výminkářka, "kdež pak teď mám kdy, teprva jsem podojila a mám vařit snídaní."

"Aspoň teda pošlete tatínka."

"Kde pak ten už je, šel do kostela. Teď je na vejměnku, může tedy sloužit Bohu, při tom dření měl člověk sotva kdy na modlitbu!" tvrdě odsekla a pospíchala do výminku.

Pavla postála a upřeně hleděla do temné síňky před výminkem; potom zticha, plaše vešla do jizby.

Tvrdá slova bzučela jí hlavou, ale sotva překročila práh, rozprchla se jako pára na slunci.

V poledne donesla na výminek talíř jahelné kaše.

"Snad vám přijde k chuti," povídala vlídně.

"Vařila jste kaši?" zkoumavě řekla panímáma, přijímajíc talíř. "Zavářite do mléka, viďte, já zavářela jenom do vody."

"Do vody? I to podruhé taky zavařím do vody. Doma jsme zavářeli do mléka, tatínek říkával, to vydělám jinak, na sobě že chudý člověk mnoho neušetří," odpověděla Pavla rozpačitě.

Pantáta se u kamen sípavě zasmál.

"A proč k nám nepřijdete, pantáto?" zeptala se mladá. "Sedíte tu u kamen a tam by nám bylo veseleji, povídali bysme si a práce by šla pěkně od ruky."

"I mně je tady dost dobře, vždyť jsem si ten odpočinek zasloužil," řekl určitě.

"Ale to máte přece jedno, sedět zde nebo tam, vždy vás zvu k vůli vám."

Starý neodpověděl.

"Věřte mi, je mi líto, že jste se tak honem nadobro vystěhovali, jako byste nemohli být mezi námi", pravila Pavla.

"Co vám tohle napadá — abysme byli mezi vámi! Vy hospodaříte, a my jsme na výminku, každý máme svoje pro sebe," kázala výměnice.

"Snad se vám už nestýská?" jedovatě řekl pantáta.

"Mně by se stýskalo? Mně se nikdy nestesknе; kdo dělá, tomu se nestýská. Myslila jsem jen, aby se vám nestýskalo," stále vlídně a upřímně hovořila Pavla.

"I nebude, nebude, třeba zahálet," slovo za slovem tence vyrážel tatík.

"Bodejť byste nezaháleli, ke staru po práci si odpočinout není přece zahálka. Nezlobte se hned na mne, prosila jsem vás jen, abyste chodili mezi nás, bylo by mi líto, kdybyste nepřišli, myslila bych, že je to jen k vůli mně," trochu vyčítavě odpověděla Pavla.

"I buďte rádi, že jsme tady, my jsme to taky zrovna rádi nemívali, když nám tuze lezli do světnice. Takoví staří lidé jsou divní, nic se jim nelíbí a dívají se pořád na prsty!"

"Tak mi nemějte za zlé," děla mladá smutně a odcházela.

Na výminku bylo na chvíli ticho, jenom v kamnech praskalo a černé dřevěné hodiny cvakaly.

"Ukaž tu kaši," ozval se pak starý.

Pustil se s chutí do jídla.

"Pane, je dobrá," povídal si.

"Vida, vida, snad bys se taky nenamlsal?" zlobivě řekla mu žena.

"Což je o to, uvařit ona dovede, to jsem věděla."

"Dobrá je" — liboval si — "chceš? Pojď si taky vzít."

"I nebudu, nejsem tak opeslá!" Byla by sice s chutí okusila, ale zlobila se.

Starý se nehněval, čistě talíř vyjedl a ještě pak lžíci olizoval.

"Vidíš, jak ti přišla vhod," kysele opět začala výminkářka.

"I vhod nevhod, ale byla dobrá."

Zase chvíli mlčeli. Žena vyhledala si nějakou správku a usednuvši k oknu, dala se do práce.

"To věřím," spustila zase, "chtěla by, abysme byli s nimi. Ještě jí je málo, že přišla holá do všeho a chtěla by i ten náš ubohý vejměnek shltnout." —

Když se Pavla vrátila do světnice, povídala: "Zvala jsem tatínka s maminkou, aby přišli taky mezi nás a nebyli tam pořád sami."

"A co řekli?" zvědavě ptal se Toník.

"Neřekli tak ani tak."

"Tuze nezvi, nebo ti sem žádný z nich ani nevkročí, já je znám," řekl dobrácky.

"Ale podruhé ti, hochu, zavařím jáhly do vody, povídala maminka, že taky tak vařívala," pravila Pavla a usmívajíc se zírala na muže.

"I vař, jak rozumíš," odpověděl mávaje rukou, "nejsem vyběračný." Pak odešel do chléva, aby nařezal řezanky na celý den. Pavla také pospíšila do chléva, aby obstarala dobytek. Na štrýmu pamatovala nejdřív a popleskavši ji po boku, povídala: "Tak jez, jez, stará." Podojila, vykydala, podestlala čerstvé slámy, již v koutě na špalíku si nasekala. Rozhlédla se chlévem, je-li všecko všude v pořádku, pohladila straku a řekla hlasitě: "Tak jak se máš, stará?"

"I toť víte, že se má dobře; když je plný žlab, je každému dobře," řekla panímáma, jež právě vcházela.

Pavla se zarděla.

"Doma se taky neměla zle, já jsem kravám vždycky přála," odvětila.

"Dokud je plná půda, může se přát, ale musíme počítat, že je do jara dlouho. Tolik sena nedávejte, v zimě musí dobytek žrát více slámy, sena aby raději zbylo."

Mladá hospodyně nevěděla, co by odpověděla.

"A tu slámu musíte, Pavlinko, sekat na menší kousky, podívejte, vždyť je to jako skolky." Pavla dobře si všimla, že panímáma jmenovala ji sladce Pavlinko, ale že to řekla tuze divně. Chvilku ještě čekala, řekne-li něco, ale panímáma vzala stoličku, sedla si ke krávě a pravila ku podivu vlídně: "No tak, štrýmo, děj — děj" — Když mléko zazvonilo na dně plecháku, Pavla zticha odešla. Měla stále práce plné ruce, chtěla brzy všecku domácnost míti v nejlepším pořádku. Vysmýčila stěny a dolení kraje nabílila, aby do jarního velkého poklízení nebyly tak umouněny. Rozvěsila obrazy nové, čistě bílé, zasazené do úzkých rámů ze zlacených lišt; pořídila si patronku svoji a Toníkova patrona, srdce Pána Ježíše a Panny Marie, svatou Barboru, patronku nebožky matky.

U kamen pověsila nádobí, jež bylo buď nové, nebo alespoň jako nové vycíděno, že jen se lesklo a třpytilo. Dvakráte vydrhla podlahu, bylať tuze zašlá, a chtěla ji míti čistě bílou. Ve skleníku všecko si pěkně rozestavěla a před nádobí dala porcelánovou sošku Panny Marie na jednu, svatého Josefa na druhou stranu. Těšila se, že na jaro pořídí si do oken nějakou bazalku, balzaminu, myrtu, rozmarinu a muškát. Ukládala a rozvěšovala šaty svoje a mužovy, prohlédla prádlo jeho a zkoumala, čeho všeho potřebuje. Když byla hotova ve světnici, nastala jí nová práce v komoře, kde bylo krámů až do stropu a nikde hnutí. Trvalo jí to všecko kolik dní. Toník také dělal pořádek na sýpce, na půdě, na patře, v přístodolku i ve stodole. Přerovnal slámu, spočítal každý snop, přeházel hromady obilí, vyčistil moučnici a přihrady pro suché ovoce, napjal nové šňůry pro prádlo, rovnal, hrabal, zametal a spravoval. Ačkoliv býval stále doma, za otcova hospodářství nesměl o některé práce zavaditi; teď chtěl vědět o všem a vše chtěl míti dle své chuti spořádáno. Při jídle si o tom všem povídali, prohlíželi navzájem práci vykonanou a měli ze všeho radost. Nejvíce Pavlu potěšilo, když ji jednou Toník vzal kolem pasu a řekl: "Ty má hospodyňko!" Jindy jí povídal: "Až budeme mít všecko vyplaceno a nějaký groš svůj, vystavím světnici od kamene, je to už všecko shnilé na padrť!"

"Jen aby dal Pánbůh zdraví", přidala k tomu Pavlína.

Z výminku do světnice nepřicházeli, ačkoliv panímáma věděla o všem všudy. Přes tu chvíli šukala kolem stavení, zašla i do stodoly a na půdu, jakoby snášela krmivo, ale zatím pozorovala, co se děje.

"Všecko to jde na ruby," říkávala mužovi, "všecko hlavou dolů."

"Jen nech, ať ukážou co dovedou," odpověděl jí chladně.

Až v sobotu přišla přece do světnice.

"Chci na komoru, jdu si pro klíč," povídala ve dveřích, ale již rozhlédla se kolem a zůstala zaražena. Večer sice pokaždé sem nahlížela, ale nikdy mnoho nespatřila.

"Osobo, vy to tu máte jako pokoj, tohle, pane, pro chalupu není," řekla kysele.

"Proč, panímámo?" ptala se Pavla.

Pokračování.

::Z ČESKÝCH VLASTÍ.::

Bohatství hub na českém jihu jest letos zvláště veliké. Tak v lesích okolo Ševětína nalézá se tolik krásných hřibů, že každodenně se jich odtud vyváží do Prahy několik metrických centů. Mnohé rodiny sbíráním hřibů vydělají si letos až 200 zl., překupníci pak, jichž je tu několik, vydělají ovšem mnohem více. Také v jiných krajích českého jihu jest letos hojně hub, které skytají chudině slušný pramen výdělku.

Reservista zemřel. Na pátek dne 5. t. m. v noci zemřel v zeměbraneckých kasárnách rokycanských železniční zřízenec Josef Raus, otec 4 dítek, jenž, ač churav, nastoupil poslední vojenské cvičení do Plzni, v naději, že pro svoji churavost — trpěl srdeční vadou — bude propuštěn. Byl však přikázán místní službou do Rokycan, kde nemoc jeho zhoršila se ve středu 3. t. m. v noci tou měrou, že k němu musila býti přivolána lékařská pomoc přítomných lékařů pražského zeměbraneckého praporu č. 8. drů. Kriegersteina a Cieslera. Po dlouhém průtahu sešli se tito dva pánové v kasárnách, aby churavého vojína prohlédli. Vrchní lékař dr. Kriegerstein nařídil zkrátka, aby reservník Raus dán byl do vězníce, protože prý simuluje. Stráž, odvádějící Rausa do vězníce, musila jej držeti, aby neklesl dříve, než mohl býti položen na tvrdé lože vězeňské. Raus poděkoval stráži za soucit, sotva ale byl položen na lože, vypustil ducha. V posledních okamžicích povolán ještě okr. lékař dr. Brumlík, kterýž mohl jen konstatovati neblahý skon reservisty. Soudní pytva vykonána v pátek k večeru. Případ tento bude předmětem dalšího vyšetřování.

Uhlířským povozem ke zdi přitlačen a usmrcen. Truchlivá příhoda stala se v pondělí 1. t. m. před 8. hodinou ranní v Bartolomějské ulici na Starém městě pražském. Tím truchlivější, poněvadž si vyžádala za oběť život člověka. Nešťastníkem tím byl Josef Heřman, 25 roků starý, nakládač uhlí u firmy J. S. Reiman na Smíchově. Z tohoto závodu bylo ono ráno vypraveno několik povozů s uhlím do domu německého ženského výrobního spolku v Bartolomějské ulici. Jeden z povozů řídil nakládač Heřman, kdežto kočí Aleš kráčel za povozem. Heřman držel v rukou otěže a když přijížděl k domu německého výrobního spolku, řídil koně blíže k chodníku. Před domem čp. 311—I. byl nebožák stižen katastrofou. Nová dlažba tvoří v těchto místech značný sklon k chodníku a na tomto sklonu svezla se kola povozu, na němž bylo naloženo 30 q uhlí. Nešťastný Heřman nalézal se v tom okamžiku zrovna u železné líšně u předního kola. Když povoz sjel k chodníku, tak úzkému, že chodec ani po něm jíti nemůže, přitlačila železná líšeň Heřmana ke zdi domu vedle veřejné návěstní tabule. Nebožák ani nehlesl a svalil se mrtev na dlažbu. Líšeň rozdrtila mu hlavu tak, že až mozek mu vytékal, kosť nosní byla mu rozdrcena a několik zubů vyraženo. Smrt následovala okamžitě.

Vražedný útok v páté čtvrti pražské. Revolver a nevěra ženy! Podobné případy, jinde tak často vídané, v Praze jen mezi různými zprávami se vyskytují. Snad je tu málo příčin k provedení krvavých rozřešení manželských zpronevěr. Dělník František Dřevický odvážil se tohoto činu. Dřevický podnikl výpravu do cizího domu s ostře nabitým revolverem v ruce a s odhodláním usmrtiti nejen svoji ženu, ale i domnělého jejího svůdce. Tato rodinná tragedie nestihla mladé manžele, nýbrž sestárlé lidi. Frant. Dřevický, narozený v roce 1853 a do Červené vody u Záhřebu na Moravě příslušný, před 17 lety byl oddán s Annou, narozenou v roce 1862. Sedmnáct jar přelétlo nad hlavami obou manželů a přistihlo je mnohdy ve spokojenosti a radosti, jindy opět v žalosti a trudu. Ale oba byli spokojeni i v těchto dobách zármutku až do nedávna. Letos Dřevický začal býti zvlášť nespokojený. Z práce vracíval se do svého příbytku v domě čp. 187 v Harantově ulici v Žižkově s velikým napjetím, zda nečeká jej tam hroznější překvapení. Tušil, že jeho Aninka zapomněla na svatosvatý slib věrnosti, který mu složila před 17 lety, když jim kněz štolou ruce spojoval. Žena byla chladnější. A tak nějak zvláště nápadně. Činila mu výčitky, zlořečila a hubovala, aniž k tomu zavdal příčinu. "Kéž bych raději na Olšanech ležel!" lkal muž. Čekal, že dostane potěšující a uklidňující odpověď a zatím zněla necitelně: "Už abys tam byl! Proč jsi mne činil nešťastnou? Proč jsi bral si mne za ženu!" Teď, po dlouhých letech společného žití manželského najednou přicházela k přesvědčení, že k sobě vlastně ani nepatří. Dřevický lopotil a namáhal se, přicházel domů sedřený a místo klidného odpočinku rámus a nepřízeň jej očekávala. Měl podezření, že do jeho domácnosti vloudil se nepřítel, had jedovatý, který život jeho otravoval. Před měsícem asi rozhodl se po dlouhém uvažování k radikálnímu prostředku: vyhnal domněle nevěrnou ženu z příbytku. Čekal, že se žena v kritický tento okamžik pozná, a že nabude přesvědčení o nutnosti zachování věrnosti manželské a ona zatím — klidně odešla. Dřevický vypátral, že jeho žena nesouží se, aniž lká a naříká. Zjistil, že je spokojenou a šťastnou po boku pokrývačského pomocníka Josefa Pokorného, do Českého Brodu příslušného, s nímž se ubytovala v podnájmu u Anny Svobodové, ve III. patře domu čp. 553 v Rabínské ulici v V. čtvrti. V jeho společnosti nalezla tam zalíbení ona žena, která po 17letém manželství muže klidně opustila. Dřevický zahořel pomstou, chodil jako zmámený, dnem i nocí přemýšlel. Co péče a starosti vynaložil, aby vytvořil domácnost spokojenou a takové dočkal se odplaty! Jen o pomstu volal! Potrestat přísně i tu ženu zrádnou i domnělého jejího svůdce. Nechť za to pyká, jen když se rozbouřené srdce upokojí! Tak Dřevický uvažoval a také k činu se vzchopil. Opatřil si revolver a náboje a v pondělí dne 1. t. m. odhodlal se pomstu krvavou provésti. Po 6. hodině večerní směrem od Žižkova zamířil na Staré město a odtud klikatými uličkami do páté čtvrti. Číhal a když se přesvědčil, že jeho žena Anna dlí doma se svým novým zdánlivým štěstím, odhodlal se vstoupiti do domu. Z prvu mrákoty jej pojímaly. Už se mu zdálo, že mdloba jej obemkne a že klesne na schodech. Ale pojednou přesvědčení o svém ztraceném klidu a o svém právu zvítězilo nad nerozhodností. Čím dále po schodech postupoval, tím nohy byly pevnější, odvaha srdnatější, ruce ocelovější, vůle skálopevnější. Jen pomstou a potrestáním hořel a následků nepovážil. Ve třetím patře zaklepal a vstoupil do příbytku Anny Svobodové. Seděli tam spolu, ona, Anna Dřevická a on, Josef Pokorný. Obrázek, který příchozího ještě více rozechvěl, pronesl několik vět výčitek, lítosti a zloby. Pak vytáhl z kapsy kabátu revolver a namířil na Pokorného. Dříve, než se z překvapení vzpamatoval, třeskla rána. Pokorný vzkřikl, krev zabarvila mu obličej a pokrývač klesl u lože na podlahu. Dřevický vypálil mu střelu z bezprostřední blízkosti do obličeje. Zasáhla levou čelist a způsobila napadenému těžké poranění. Objevivší se krev na obličeji Pokorného jako by Dřevického tím více k dalšímu pounoukala. Už namířil na svoji ženu a spustil spoušť. Druhá rána třeskla v příbytku, ale nezasáhla hlavu Dřevické, na niž ústí revolveru bylo namířeno. Střela zaryla se do stěny. Pokorný, v obličeji velice zkrvácený, v tom okamžiku se vzchopil a chtěl Dřevickému revolver vyrvati. Třetí rána zahoukla, ale zase střela Dřevickou nezasáhla. Mezi postřeleným Pokorným a Dřevickým nastal zoufalý zápas — na život a na smrt. Pojednou z nenadání přišla pomoc. Ze sousedství, řadou výstřelů poděšeného, přikvapil dělník Urbánek a ten podjal se nevděčného úkolu odzbrojiti útočníka. Podařilo se mu to ovšem po velikém namáhání. Mezi tím před domem nastalo shluknutí lidí, kteří rozšiřovali do okolí pověst o tom, že muž žárlivý usmrtil svoji ženu a jejího nápadníka. Do domu přikvapil policista Staffa a za nedlouho odváděl Dřevického, zničeného pomyšlením, že výprava se mu nezdařila, na strážnici na Janském náměstí. Zraněný Pokorný byl dopraven do židovské nemocnice. Poranění jeho není smrtelné. Dřevická i Pokorný ještě v noci byli podrobeni výslechu. Oba souhlasně udali, že ne dopustili se ničeho, co by Dřevického oprávňovalo k domněnce, že byl podveden. Dřevický při výslechu udal, že měl v úmyslu zastřeliti ženu i domnělého jejího svůdce. Po výslechu byl odveden do bezpečnostního oddělení v Bartolomějské ulici, odkudž byl dopraven k trestnímu soudu do vyšetřovací vazby.

Upravte si stolici, játra a trávení pomocí Severových pilulek pro játra. Pilulky ty hojí zácpu, žloutenku, žlučnatost, bolení hlavy atd. Skládají se z látek bylinných a nedráždí. Cena 25c.

Dra. FENNERA

Léčení ledvin a bolestí v zádech

Všechny nemoce ledvin, měchýře, močových ústrojí. Též rheumatism, bolesti v zádech, vady srdeční, kamen v měchýři, vodnatelnost, ženské nemoce.

Nedejte se odstrašiti. Jest léku pro vás. Je-li nutno, dopište dru. Fennerovi.

Ztrávil celý život svůj léčením takových případů jako jsou vaše. Všechny porady zdarma.

"Po léta měl jsem bolesti v zádech, prudké bolesti v ledvinách a řezavku. Nemohl jsem povstati z lůžka bez pomoci. Použití Dr. Fenner's Kidney and Backache Cure mne vyléčilo.

G. WAGONER, Knobsville, Pa."

Na prodej: V lékárně 2725 Q ul., So. Omaha. S. A. Beránka, 16. a William ul., Omaha, Jos. Tučka, 2413 jižní 13. ul., Omaha, Emila Čermáka, 1262 jižní 13. ul., Omaha. U lékárníků 50c., $1. Pořádejte o knebalku— je zdarma.

Tanec sv. Víta jistě se vyléčí. Oznámík, Dr. Fenner, Fredonia, N. Y.

ILLINOIS CENTRAL — CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE — RAILROAD

VÍCE LACINÝCH VÝLETŮ

....PO....

Illinois Central dráze

Z OMAHY

		"A"	"B"
(1)	Indianopolis, Ind	$19.40	$17.40
"	Fort Wayne, Ind.	19.90	17.20
"	Toledo, Ohio	21.28	19.25
"	Sandusky, Ohio	23.00	21.00
"	Columbus, Ohio	23.10	21.10
"	Dayton, Ohio	22.00	20.00
"	Springfield, Ohio	22.50	20.70
"	Terre Haute, Ind	1.35	16.35
"	Evansville, Ind.	18.50	18.50
"	Cincinnati, Ohio	22.50	20.10
"	Louisville, Ky	21.50	19.50
"	Logansport, Ind	18.25	16.25
"	Decatur, Ill		13.40
"	Grand Rapids, Mich		17.45
"	Kalamazoo, Mich		18.40
"	Detroit, Mich		19.50
"	Toronto, Canada		23.15
"	Buffalo, N. Y.		24.75
"	Pittsburgh, Pa		22.25
"	Wheeling, V. W.		23.75
"	Columbus, Ohio		21.10
"	Cleveland, Ohio		22.75
"	Frankfort, Ky		21.15
"	Washington, D. C		28.05
(2)	Boston, Mass	$31.75	

Výše udané ceny jsou za lístky tam a zpět.

(1)—Dny prodejní pro sloupec "A", 16. a 23. září. Dobré pro návrat plných 30 dní. Pro sloupec "B" prodejní dny 2., 3., 4. a 5. října. Platny do 3. listop.

(2)—Prodejní dny od 6. do 10. října včetně. Lístky platné do 12. listopadu.

Mimo svrchu uvedené zvláštní výletní ceny do mnohých jiných míst v Indianě, Ohio, Michigan, Pennsylvanii, New Yorku a Kentucky.

Výlety domoviny si hledajících prvé a třetí úterý každého měsíce do severních a jižních míst.

Pište nám, kam chcete jeti a my s radostí udáme vám bližší podrobnosti.

Navštivte nás v městské úřadovně Illinois Central dráhy, č. 1402 Farnam ul., aneb dopište na adresu:

W. H. BRILL.
Dist. Pass. Agt. Ill. Cent. R. R.
Omaha, Neb

Mimořádné železniční ceny.

St. Paul,
Minneapolis,
Duluth.
Minnesotská a
Wisconsinská jezera.
Milwaukee
Waukesha.
Dakota Hot Spring,
Deadwood.
Providence, R. I.,
Portland, Maine.

NORTH-WESTERN DRÁHA,
1401 1403 Farnam St.,
Omaha.

NORTH-WESTERN DRÁHA

zkrácení času,
zlepšená obsluha
2. listopadu.

Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.20 ráno místo v 7.00 ráno. V touž dobu přijíždí do Chicaga.

Denní St. Paul Mpls. expresní vlak vyjíždí v 7.10 ráno místo v 6.55. V touž dobu přijíždí do St. Paul—Mpls.

Čís. 2 Overland limited do Chicaga v 7.45 večer, má spací vozy pouze. Daleko rychleji jede na západ, z Chicaga do Omahy.

North Western to může učiniti.

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Dráha s pohovkovými vozy
DO TEXAS.

MKT — MISSOURI, KANSAS & TEXAS RAILWAY.

Pullmanovy Bufletové spací vozy a volné pohovkové vozy na všech vlacích.

Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží.

Jde přímo do

Denison, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.

Podzimní období započne 1. září.

Omaha Commercial College

Katalog zdarma.

Rohrbough Bros majitelé, 17. a Douglas ulice.

KURSY—Pravidelný obchodní, přípravný, pravidelný sloučený, těsnopisecký, strojopisecký, telegrafní, krasopisecký, krasořečnický, právnický a tělocvičný.

VÝHODY—Kolejní kapela, kolejní orkestr, literární spolek, sprchové lázně, tělocvik, bursa, tiskárna a veřejné zábavy.

PODZIMNÍ OBDOBÍ—Započne 1. září. Nové třídy ve všech odborech.

PRÁCE ZA STRAVU—Strava poskytnuta za tříhodinovou každodenní práci.

KATALOG—Elegantní, nový, illustrovaný katalog každému zdarma.

Adresa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

Škola v níž berou zájem vynikající obchodníci.

1. září Boylesova Kolej

..... zahájí své......

podzimní období jak denní tak i večerní.

Návštěvníci.

Čím více našich příznivců a obecenstva shlédne naši práci, tím více ocení a budou míti ve vážnosti tuto kolej. Příležitost jest poskytnuta každému horlivci, aby osobně prozkoumal výtečné výhody, o něž jsme se postarali a pozřími si vysokého stupně vyučování, jakož i horlivosti, s jakou si je žáci osvojují.

Prozíraví žáci.

Prozíravým studentům umožňujem privilej, aby se posadili v různých odborech, kdež mohou naslouchati vyučování a míti pozor na methody, používané při našem cvičení obchodním neb těsnopiseckém. Žádáme snažně návštěvníky, aby věnovali tomuto zkoumání tolik času, kolik si přejou.

Obchodníci.

Tato škola byla obzvláště oslavena četnými návštěvami předních obchodníků omažských. Vážíme si těchto návštěv, pánové, a snažně si přejeme, abyste v nich pokračovali. Vaše přítomnost jest pobídkou pro naše žáky a povzbuzením pro nás. Ctíme vaše náhledy. Tito mladí lidé jsou vzděláni, aby se stali vašimi pomocníky a my budeme pokračovati za vašeho vedení ve cvičení jich v praktických povinnostech životních.

Večerní škola.

Mladým lidem, kteří jsou zaměstnáni během dne, naše večerní škola poskytuje příležitost, aby si zabezpečili důkladného obchodního vzdělání, jakého by nabyli návštěvou denní školy. Ve večerní škole bude se vyučovati, počínaje 1. září, v pondělí, ve středu a v pátek večer. Vyučuje se týmž vědám, titíž učitelé jsou zaměstnáni a každá pomůcka k důkladné a praktické práci jest poskytnuta, jakéž se těší žáci denní.

Těsnopisecké soustavy.

Jest několik dobrých soustav těsnopiseckých, avšak nejdůležitější věcí jest, aby zajištěn byl dobrý učitel. "Jest to učitelská síla a učitelská schopnost, jež tvoří školu", a tyto jsme si opatřili bez ohledu na plat a vydání. Vyučujeme Greggově, Grahamově, Pitmanově soustavě těsnopisecké a konatovému strojepisectví. Pořádejte 44stránkový illustrovaný katalog.

BOYLES COLLEGE, New York Life Bldg.

..TISKÁRNA..
Pokroku Západu

Předplatné ..$1.00.. na rok.

vyhotoruje veškeré
..Tiskové práce
rychle, vkusně
a levně.

Pracím pro ctěné spolky věnuje se zvláštní pozornost.

Pokrok Západu, 1309-1311 Howard ulice, OMAHA, NEB.

Předplatné $1.00 na rok. Do Evropy $1.50.

Diamond "C" mýdlo

USPOŘÍ ŽENÁM PRÁCI.

Diamond "C" mýdlo pozůstává z čistého loje. Jest účinnější a vytrvá déle než kterékoliv jiné prací mýdlo.

Návštěvníky zveme srdečně, aby si prohlédli bohatý sklad krásných věcí, jež obdrží jakožto premie.

The Cudahy Packing Co

Premijní obchod, 304 již. 16. ul., Omaha.

NO MORE BLUE-MONDAYS

SWIFT'S PRIDE SOAP

Good in hard water and good in soft water

Made by SWIFT & COMPANY

Swiftovo Pride mýdlo jest nejlepším mýdlem, jakéhož lze ku praní prádla dostati

Šetřte svého prádla—nikoliv obalův.